یادداشت

پدیده‌ای به‌نام قاچاق محصولات پتروشیمی

محسن بیگلربیگی
رئیس کمیته صنایع پایین‌دستی اتاق بازرگانی ایران

صنعت پتروشیمی ایران، به‌عنوان یکی از مهم‌ترین موتورهای رشد اقتصادی کشور، نقشی اساسی در تأمین نیاز داخلی و همچنین ایجاد درآمدهای ارزی ایفا می‌کند. این صنعت علاوه بر صادرات محصولات، با تأمین خوراک صنایع پایین‌دستی، میلیون‌ها فرصت شغلی ایجاد کرده است. بااین‌حال، در سال‌های اخیر پدیده‌ای به نام قاچاق محصولات پتروشیمی به بحرانی جدی تبدیل شده که نه‌تنها رشد و توسعه را کند کرده است، بلکه امنیت اقتصادی کشور را نیز تهدید می‌کند. قاچاق محصولات پتروشیمی برخلاف تصور عمومی، تنها یک تخلف ساده در حوزه تجارت نیست، بلکه یک شبکه سازمان‌یافته و پیچیده است که از خلأهای قانونی، ضعف سامانه‌های نظارتی و بعضا همکاری برخی تولیدکنندگان سوءاستفاده می‌کند.

زیان‌های تحمیلی قاچاق محصولات پتروشیمی

۱. ضربه به صنایع پایین‌دستی: مواد پتروشیمی به جای آنکه در اختیار واحدهای واقعی تولیدی قرار گیرد، از مسیر قاچاق به خارج از کشور منتقل می‌شود. در نتیجه، بسیاری از صنایع پایین‌دستی که مواد اولیه خود را به‌سختی و با قیمت‌های بالا تأمین می‌کنند، با کمبود شدید مواجه شده و بعضا مجبور به کاهش ظرفیت یا تعطیلی می‌شوند. این روند به شکل مستقیم بر اشتغال اثر منفی دارد.

۲. خسارت‌های ارزی و اقتصادی: قاچاقچیان معمولا ارز حاصل از فروش محصولات را به چرخه رسمی اقتصاد بازنمی‌گردانند. تخمین‌ها نشان می‌دهد سالانه میلیاردها دلار از سرمایه ملی از این مسیر هدر می‌رود. این در حالی است که کشور برای تأمین منابع ارزی خود با محدودیت‌های شدید مواجه است.

۳. ایجاد بازار سیاه و اخلال در قیمت‌گذاری: قاچاق، عرضه و تقاضا را به طور مصنوعی برهم می‌زند و موجب ایجاد بازار سیاه می‌شود. این موضوع باعث افزایش قیمت مواد اولیه برای تولیدکنندگان شفاف داخلی و در نهایت افزایش قیمت محصولات نهایی برای مصرف‌کنندگان می‌شود.

۴. تضعیف شفافیت و عدالت اقتصادی: درحالی‌که بسیاری از تولیدکنندگان به طور شفاف مالیات و عوارض خود را پرداخت می‌کنند، قاچاقچیان با دورزدن قوانین و بهره‌گیری از رانت، سودهای کلان به جیب می‌زنند. این نابرابری، انگیزه تولید و سرمایه‌گذاری سالم را کاهش می‌دهد.

عوامل و روش‌های قاچاق

۱. سهمیه‌بندی ناکارآمد وزارت صمت: یکی از مهم‌ترین ریشه‌های قاچاق، نظام ناکارآمد تخصیص سهمیه است. برخی واحدهای غیرواقعی یا نیمه‌فعال، سهمیه مواد اولیه دریافت می‌کنند اما به جای تولید، مواد را به بازار آزاد یا مسیر قاچاق می‌فرستند.

۲. دخالت برخی تولیدکنندگان داخلی: متأسفانه بخشی از تولیدکنندگان داخلی خود به بخشی از این زنجیره تبدیل شده‌اند. آنها با روش‌هایی مانند تبدیل مواد به کامپاند یا گرانول، محصولات را آماده و مسیر قاچاق را هموار می‌کنند.

۳. خلأ نظارتی در زنجیره حمل‌ونقل: از بارگیری محصولات در پتروشیمی‌ها تا رسیدن به انبار مقصد، نظارت مؤثری وجود ندارد. همین خلأ باعث می‌شود بسیاری از محموله‌ها در میانه مسیر تغییر مسیر داده و سر از بازارهای غیررسمی درآورند.

۴. ضعف سامانه‌های دیجیتال و اطلاعاتی: نبود یک سامانه آنلاین و یکپارچه که کل زنجیره از تولید تا مصرف را پوشش دهد، زمینه اصلی برای قاچاقچیان است.

راهکارهای جلوگیری از قاچاق

مقابله با قاچاق نیازمند اراده ملی و همکاری بین‌دستگاهی است. راهکارهای کلیدی عبارت‌اند از:

۱. اصلاح نظام سهمیه‌بندی توسط وزارت صمت: • راه‌اندازی سامانه شفاف برای ثبت همه سهمیه‌ها • بررسی ظرفیت واقعی تولید پیش از تخصیص مواد • تطابق مواد اولیه دریافتی با میزان واقعی تولید و عرضه محصولات.

۲. کنترل بارگیری از مبدأ تا مقصد توسط وزارت نفت: • بارگیری تنها در بستر سامانه‌های آنلاین ثبت شود • معرفی انبار مقصد به صورت اجباری • نظارت بر تطابق بارنامه‌ها و محموله‌ها در هر مرحله.

۳. سامانه هوشمند با همکاری وزارت ارتباطات: • استفاده از جی‌پی‌اس و داده‌های اپراتورها برای رصد لحظه‌ای مسیر حمل‌ونقل • ایجاد بانک اطلاعاتی برخط برای ردیابی محموله‌ها از لحظه خروج تا رسیدن به مقصد.

۴. نظارت بر صنایع پایین‌دستی: • ارزیابی دقیق میزان تولید واحدها براساس مواد اولیه دریافتی • شناسایی و برخورد با واحدهای کاغذی یا غیرواقعی.

۵. شفاف‌سازی معاملات: • ایجاد سامانه اجباری ثبت خرید و فروش مواد پتروشیمی • الزام به ارائه فاکتور رسمی در تمام معاملات.

۶. همکاری بین‌دستگاهی و برخورد قاطع: • وزارت صمت: اصلاح سهمیه‌بندی و رصد واحدهای تولیدی • وزارت نفت: پایش مبدأ و مقصد محصولات • وزارت ارتباطات: رصد حمل‌ونقل آنلاین • نهادهای قضائی و نظارتی: برخورد سریع با شبکه‌های سازمان‌یافته قاچاق.

پاک‌کردن صورت‌مسئله به جای حل مشکل

انتظار می‌رود نهادهای متولی، به‌ویژه وزارت صمت و مدیریت صنایع ملی پتروشیمی، به جای انفعال، راه‌حل‌های قاطع برای مقابله با قاچاق ارائه دهند. اما متأسفانه در عمل، صورت‌مسئله پاک می‌شود:

• با افزایش نرخ ارز در داخل کشور، تقاضا برای خرید محصولات پتروشیمی به شکل ناگهانی و غیرعادی بالا می‌رود. این افزایش تقاضا، عمدتا نه برای تولید واقعی، بلکه برای انبارکردن مواد و قاچاق به خارج است. • به جای بررسی دقیق و ریشه‌یابی این جهش تقاضا و شناسایی سودجویانی که مواد را به جای تولید روانه قاچاق می‌کنند، تصمیم‌های غلط گرفته می‌شود. • در گام نخست، صادرات برخی مواد پتروشیمی محدود یا ممنوع می‌شود. در گام بعدی، تعرفه‌های سنگین بر صادرات اعمال می‌شود که عملا صادرات رسمی را غیرقابل توجیه می‌کند.

این رویکرد نه‌تنها قاچاق را کاهش نداده، بلکه به آن کمک بزرگی کرده است. وقتی صادرات رسمی با موانع و هزینه‌های سنگین روبه‌رو می‌شود، قاچاق به‌عنوان تنها مسیر سودآور باقی می‌ماند و فعالان ناسالم، بیش از گذشته به این مسیر هجوم می‌برند.

پیامدهای خطرناک این سیاست‌ها

۱. جلوگیری از ورود ارز رسمی به کشور و در نتیجه فشار بیشتر بر واردات کالاهای اساسی و تجهیزات صنعتی.

۲. برهم‌خوردن ذائقه بازارهای خارجی: مشتریانی که سال‌ها به محصول ایرانی عادت کرده بودند، در غیاب عرضه رسمی، به سراغ تأمین‌کنندگان دیگر می‌روند و جایگزین‌هایی برای ایران پیدا می‌کنند. بازگرداندن این مشتریان به مسیر خرید محصول ایرانی، هزینه‌های بازاریابی و تخفیف‌های سنگینی به همراه خواهد داشت.

۳. افزایش شکاف قیمتی داخلی و خارجی: اختلاف قیمت مواد پتروشیمی در داخل و خارج، جذاب‌ترین مشوق برای قاچاقچیان است. این شکاف نه‌تنها صنایع پایین‌دستی داخلی را دچار بحران کرده، بلکه انگیزه قاچاق را روزبه‌روز افزایش داده است.

نتیجه‌گیری

قاچاق محصولات پتروشیمی یک معضل ملی است که زیان‌های آن تنها متوجه صنایع پایین‌دستی نمی‌شود، بلکه گریبان کل اقتصاد کشور را گرفته است. اگر این روند ادامه یابد، هم منابع ملی هدر خواهد رفت و هم فرصت‌های شغلی از بین می‌روند. راه‌حل مقابله با این پدیده در ایجاد شفافیت، هوشمندسازی فرایندها و همکاری بین‌دستگاهی نهفته است.

مرکز آمار ایران از جهش کم‌سابقه هزینه ساخت مسکن گزارش داد

دست‌انداز ساخت‌وساز

شرق: هزینه ساخت‌وساز مسکن در بهار امسال حدود ۵۰ درصد افزایش داشته است؛ این چکیده تازه‌ترین گزارش مرکز آمار ایران است. جهش هزینه ساخت‌وساز مسکن در بهار امسال کم‌سابقه بوده و نگرانی جدی تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان را به دنبال داشته است. آن‌هم در شرایطی که بازار ملک به دلیل سقوط قدرت خرید مصرف‌کنندگان، گرفتار رکود تورمی شده است.

عکس: علی حدادی/ایلنا، آنا

جهش هزینه ساخت‌وساز

مرکز آمار ایران در تازه‌ترین گزارش، از افزایش ۴۹.۷ درصدی هزینه ساخت مسکن در تهران در بهار ۱۴۰۴ خبر داد. این جهش کم‌سابقه که بالاترین رشد در سه سال اخیر محسوب می‌شود می‌تواند تأثیر قابل توجهی در افزایش قیمت مسکن داشته باشد.

انتشار آمار رسمی هزینه‌های تولید در بخش مسکن از سوی مرکز آمار ایران، تصویری نگران‌کننده از وضعیت ساخت‌وساز در پایتخت در فصل بهار سال ۱۴۰۴ ترسیم می‌کند. بر اساس این گزارش که روز گذشته منتشر شد، شاخص قیمت نهاده‌های ساختمانی در تهران رشدی معادل ۴۹.۷ درصد را نسبت به مدت مشابه سال گذشته تجربه کرده است؛ رقمی که نه‌تنها از میانگین رشد ۳۰ درصدی سال گذشته فاصله چشمگیری دارد، بلکه بالاترین نرخ رشد نقطه‌ای در سه فصل اخیر (بهار ۱۴۰۱، ۱۴۰۲ و ۱۴۰۳) را به ثبت رسانده است. این جهش ۵۰درصدی در هزینه ساخت مسکن، در حالی رخ می‌دهد که تحلیل‌ها نشان می‌دهد رشد شدید قیمت مصالح ساختمانی، می‌تواند پیامدهای متعددی از جمله کاهش توان ساخت‌وساز، افزایش قیمت نهایی مسکن و کاهش قدرت خرید مصرف‌کننده را به دنبال داشته باشد. جهش هزینه ساخت‌وساز مسکن در شرایطی رخ می‌دهد که به نظر می‌رسد زنجیره صنعت ساختمان از حلقه‌های ابتدای زنجیره گرفتار مشکلات عدیده شده‌اند.

چالش جدی برای تولید مصالح ساختمانی

در چهارم مرداد ۱۴۰۴ علی‌اکبر الوندیان، دبیر انجمن صنفی کارفرمایان صنعت سیمان، به ایرنا گفته بود: در سه‌ماهه اول امسال در مقایسه با سه‌ماهه مشابه سال ۱۴۰۳ با ۱۰ درصد کاهش تولید سیمان مواجه شدیم. او با بیان اینکه ظرفیت تولید سیمان کشور حدود ۹۰ میلیون تن در سال است، توضیح داده بود: این رقم تولید در سال ۱۴۰۳ به دلیل محدودیت‌ها به ۷۲ میلیون تن تولید رسید و با شرایط ناترازی در گاز و برق امسال نیز این روند ادامه دارد به طوری که در سه‌ماهه اول امسال در مقایسه با مدت مشابه سال گذشته، حدود ۱۸ درصد فروش سیمان را از دست دادیم. الوندیان با اینکه اکنون کارخانه‌های صنعت سیمان با محدودیت حدود ۷۵ درصد برق روبه‌رو هستند، گفته بود: درحال‌حاضر فقط حدود ۲۵ درصد گاز مورد نیاز کارخانه‌های سیمان تأمین می‌شود. نه‌تنها در حوزه گاز محدودیت داریم، بلکه در حوزه برق نیز به محدودیت حدود ۷۰درصدی رسیده‌ایم و محدودیت در حال تشدیدشدن است و تشدید اعمال محدودیت برق، کوره‌های سیمان را متوقف می‌کند و ناچار به استفاده از ذخایر کلینکر برای تأمین سیمان مورد نیاز بازار هستیم و احتمال تکرار تنش کمبود سیمان در بازار وجود دارد. این مقام صنفی همچنین با بیان اینکه اعمال محدودیت شدید برق و گاز و دخالت‌های دستوری در بازار تاب‌آوری صنعت را به خطر انداخته است، هشدار داد: تحمیل خسارت‌های ناشی از ناترازی برق و گاز به صنعت و افزایش هزینه‌های تولید از یک سو و از سوی دیگر کاهش درآمد واحدهای تولیدی با دخالت دستوری در بازار و قیمت سیمان، حفظ سطح تولید را با مشکلات جدی مواجه کرده است.

همچنین انجمن فولاد ایران گزارش داده است آمار تولید فولاد کشور در سه‌ماهه نخست سال ۱۴۰۴ کاهش ۴.۸ درصدی در تولید به ثبت رسانده است. کاهش ۴.۸ درصدی تولید فولاد کشور در بهار امسال در حالی به ثبت رسیده که در مدت مشابه سال گذشته نرخ افت تولید فولاد ۱.۸ درصد بوده است. فولادسازان از ۱۶ فروردین امسال گرفتار محدودیت‌های تأمین برق شدند و این محدودیت‌ها از نیمه اردیبهشت‌ماه به ۹۰ درصد رسید و عملا واحدهایی موفق به تولید حداقلی شدند که یا نیروگاه داشتند یا برق سبز خریده بوده‌اند. در بین محصولات زنجیره فولاد فقط آهن اسفنجی و کنسانتره سنگ آهن اندکی رشد تولید داشته‌اند که بیشتر ناشی از ورود ظرفیت‌های جدید به مدار تولید است. در همین زمینه به‌تازگی پژمان جوزی، رئیس انجمن صنعت ساختمان، در یک نشست خبری گفت: ناترازی برق منجر به اختلال در تولید نهاده‌های صنعت ساختمان می‌شود و به افزایش هزینه تولید و کندی در سیر تولید ساختمان منجر می‌شود. او همچنین تأکید کرده بود: در حال حاضر به دلیل نبود برق بسیاری از زنجیره تأمین در صنعت ساختمان دچار مشکل است. رئیس انجمن صنعت ساختمان در ادامه با بیان اینکه این صنعت در بخش نیروی انسانی ساده و متخصص دچار کمبودهایی شده است گفته بود: ما با خروج اتباع غیرمجاز موافقیم اما دولت باید در بخش صدور مدارک هویتی به اتباع مجاز راهکارهایی ارائه دهد. درباره نیروی انسانی متخصص نیز یک جمعیت ۶۰۰ هزار نفری نظام مهندسی داریم اما به دلیل ضعف قوانین کار، کمتر کسی حاضر است مهندسان را به استخدام درآورد. افزایش هزینه‌های ساخت‌وساز در بهار امسال در شرایطی رخ می‌دهد که پیش از این متولیان بازار مسکن مدعی شده‌اند که با رد مرز شمار قابل توجهی از افغانستانی‌های مقیم ایران، قیمت مسکن سیر نزولی به خود گرفته است و در برخی مناطق مانند شمال تهران افت ۳۰درصدی نرخ‌ها اتفاق افتاده است.

بازار ملک گرفتار رکود تورمی

این در حالی است که خشایار باقرپور، مدیرعامل اتحادیه تعاونی‌های عمرانی تهران به «شرق» می‌گوید: این ادعا یک اظهارنظر نادرست است؛ زیرا زمانی می‌توان گفت قیمت یک کالا کاهش یافته است که قیمت یا هزینه تولید آن کاهش پیدا کرده باشد. مگر در هزینه تولید مسکن اتفاق خاصی رخ داده که اکنون قیمت آن بخواهد کاهش پیدا کند؟ او در ادامه توضیح می‌دهد: امروز در یک منطقه متوسط شهر تهران، قیمت تمام‌شده یک واحد مسکونی برای هر مترمربع مفید، کمتر از متری ۸۰ میلیون تومان نخواهد بود و بهای زمین، جواز ساخت و سایر هزینه‌ها، مجموعا این قیمت تمام شده را تشکیل می‌دهند. از آن گذشته سازنده‌ای که سرمایه خود را برای دو یا سه سال در این حوزه قرار می‌دهد، انتظار سودی معقول دارد. بنابراین کاهش قیمت مسکن به دلیل خروج افغانستانی‌ها از ایران، شرایطی پایدار نخواهد بود و افرادی که به فروش زیر قیمت روی آورده‌اند، تعداد محدودی دارند و مجددا قیمت‌ها به وضعیت قبلی خود باز خواهند گشت. مدیرعامل اتحادیه تعاونی‌های عمرانی شهر تهران همچنین با تأکید بر اینکه بازار مسکن گرفتار رکود تورمی شده است، می‌گوید: اگر معاملات مسکن را در بهار امسال با بهار سال گذشته مقایسه کنیم، حداقل با کاهش ۵۰درصدی حجم معاملات مواجه هستیم. البته قصد ندارم بگویم بهار ۱۴۰۳ معاملات شرایط ایدئالی داشته است؛ در آن زمان هم بازار در رکود قرار داشت اما اکنون رکود نسبت به یک سال گذشته حداقل دو برابر شده است. به عبارت دیگر، حجم معاملات مسکن در بهار امسال فقط ۵۰ درصد معاملات بهار سال گذشته بوده است که نشان‌دهنده دو برابرشدن عمق رکود در بازار مسکن است. و تابستان امسال وضعیت معاملات به مراتب بدتر از بهار بوده است. در نتیجه پیش‌بینی می‌شود که با تداوم این وضعیت سرمایه‌گذاری در بازار مسکن همچنان سیر کاهشی داشته باشد؛ چراکه وقتی کالایی فاقد نقدشوندگی باشد، تولیدکننده از آن بازار خارج می‌شود و سرمایه خود را به حوزه‌های دیگری انتقال می‌دهد. او ادامه می‌دهد: متأسفانه در حال حاضر بسیاری از سازندگان ما در کشورهای دیگر به فعالیت‌های ساختمانی مشغول هستند. بسیاری از آنها سرمایه خود را به بازارهای دیگر منتقل کرده‌اند و این مسئله در بلندمدت آسیب‌های جدی‌تری را به اقتصاد مسکن کشور وارد خواهد کرد. مدیرعامل اتحادیه تعاونی‌های عمرانی تهران تأکید می‌کند: مشکل فعلی در بازار مسکن این است که تقاضا وجود ندارد. کاهش تقاضا ناشی از کاهش نیاز نیست، بلکه به دلیل افت شدید استطاعت مالی مردم است. وقتی تقاضا در بازار وجود نداشته باشد، عرضه هم به‌تدریج کنار می‌رود، در حالی‌که نیاز به صورت ثابت پابرجاست. کاهش عرضه در بازار مسکن ایران در شرایطی است که مطابق اعلام وزارت راه و شهرسازی، بازار مسکن کشور سالانه به حدود یک میلیون واحد مسکونی جدید نیاز دارد اما در حال حاضر میزان عرضه مسکن حدود یک‌سوم این نیاز است. ضمن اینکه نیاز انباشته سال‌های گذشته در بازار همچنان وجود دارد.

وزارت صمت؛ نمادی از یک تقاطع سیاست‌گذاری چندگانه

در یک حرکت عجیب و بحث‌برانگیز، وزارت صنعت، معدن و تجارت (صمت) در حال اجرای یک بازی دوگانه است که به نظر می‌رسد نفس صنعت خودروی ایران را به شماره انداخته است. این گزارش، واکاوی یک تناقض بزرگ و پرسش از تصمیم‌گیرانی است که به جای درمان دردهای تولید، مُسکن تجویز می‌کنند.

ماجرای یک «تسهیل» مشکوک

ماجرا از اینجا شروع شد که سازمان توسعه تجارت، چراغ سبز جدیدی برای واردکنندگان روشن کرد: «از ۱۵ شهریور، برای ثبت سفارش خودروهای سواری، دیگر نیازی به مجوز سازمان استاندارد نیست». به زبان ساده، یکی از مهم‌ترین فیلترهای کنترل کیفیت برای ورود خودرو به کشور، از ابتدای مسیر حذف شده است. این در حالی است که فقط چند روز قبل از این تصمیم، همان وزارتخانه از «افزایش استانداردهای اجباری برای خودروهای داخلی از ۸۵ به ۱۲۲ مورد» خبر داده بود. این یعنی یک خط تولید داخلی باید از سد ۱۲۲ مانع کیفی بگذرد تا مجوز تولید بگیرد، اما یک خودروی وارداتی می‌تواند ابتدا وارد شود و سپس (شاید) مورد بررسی قرار گیرد.

پرسش بزرگ: نظارت «پیشینی» برای داخلی، «پسینی» برای خارجی؛ چرا؟

این دوگانگی در استاندارد، کلیدی‌ترین سؤال را به ذهن متبادر می‌کند: آیا کیفیت و ایمنی برای شهروند ایرانی فقط زمانی اهمیت دارد که سودش به جیب تولیدکننده داخلی برود؟ اگر استانداردهای سخت‌گیرانه برای خودروی داخلی ضروری است، چرا باید نظارت بر کالای وارداتی را به بعد از ورود آن موکول کرد؟

ناکامی در خانه اول

تصمیمات وزارت صمت در سایر حوزه‌ها نیز با اما و اگرهای جدی روبه‌رو شده است:

-تغییر تعرفه‌های واردات برخلاف مصوبه بودجه ۱۴۰۴

-نصف‌کردن سقف قیمت خودروهای داخلی، برخلاف آرای دیوان عدالت اداری و شورای رقابت

-مخالفت قاطع با عرضه خودرو در بورس کالا، در حالی که این روش می‌تواند شفافیت و عدالت در توزیع را افزایش دهد.

قائم‌مقام وزیر صمت می‌پرسد: «در کجای دنیا خودرو در بورس فروخته می‌شود» و منتقدان در پاسخ می‌پرسند: «در کجای دنیای امروز، قیمت خودرو را دولت به صورت دستوری تعیین می‌کند؟».

غرور زخمی یک صنعت؛ آمارهایی که فریاد می‌زنند

پشت این تصمیمات، واقعیت تلخ صنعتی قرار دارد که در حال تحمل یک زمستان سخت است:

-افت ۱۹درصدی تولید در پنج‌ماهه اول سال

-کاهش ۳۴درصدی تولید در سایپا، به‌عنوان بزرگ‌ترین خودروساز دولتی

-ناترازی انرژی و ۶۰ روز تعطیلی در پنج ماه ابتدایی سال

-تورم افسارگسیخته نهاده‌ها و دوبرابرشدن نرخ دلار نسبت به سال گذشته.

این آمارها داستان غم‌انگیز خطوط تولیدی را روایت می‌کنند که یا به دلیل قطعی برق از کار افتاده‌اند یا به خاطر نوسانات سرسام‌آور قیمت ارز و مواد اولیه، توانایی برنامه‌ریزی حتی برای فردای خود را ندارند.

پازل گم‌شده خدمات پس از فروش

یکی از خطرناک‌ترین بخش‌های این ماجرا، بی‌توجهی به سرنوشت مصرف‌کننده است. خودروی وارداتی بدون پشتیبانی شبکه خدمات پس از فروش، تأمین قطعات یدکی و وجود تعمیرگاه‌های مجاز، به چه دردی می‌خورد؟ این تصمیم، در نهایت مصرف‌کننده ایرانی را با کالایی لوکس اما بی‌پشتیبان رها می‌کند و بار مشکلات فنی آن را بر دوش جامعه می‌گذارد.

پرسش از وزارت صمت؛ هدف اصلی چیست؟

هدف این گزارش فقط نقد نیست، بلکه روشن‌سازی یک مسیر اشتباه است. وزارت صمت باید به چند سؤال شفاف پاسخ دهد:

توجیه اقتصادی: با وجود کمبود شدید منابع ارزی، خروج ارز برای واردات خودرویی که مشابه داخلی دارد، از نظر اقتصادی چه توجیهی دارد؟

انسجام سیاستی: چگونه سیاست «حمایت از تولید داخلی» با «تسهیل واردات بی‌ضابطه» همخوانی دارد؟

عدالت اجتماعی: آیا حذف نظارت پیشینی برای کالای وارداتی، مسئولیت وزارتخانه در قبال ایمنی و حقوق مصرف‌کننده را زیر سؤال نمی‌برد؟

به نظر می‌رسد وزارت صمت به جای چاره‌جویی برای رفع موانع تولید داخلی (از برق‌رسانی پایدار تا تأمین نقدینگی و مواد اولیه)، راه‌حل را در گشودن دروازه‌های واردات دیده است. این تصمیم نه‌تنها مشکل را حل نمی‌کند، بلکه صنعت نیمه‌جان داخلی را در معرض یک تهدید جدی جدید قرار می‌دهد.

گزارش

نایب‌رئیس اتاق اصناف تهران با اشاره به چالش مالیات کسبه: اصناف دست به دامن کارت بانکی بستگان شده‌اند

به گزارش «شرق»، سازمان امور مالیاتی کشور به‌تازگی اعلام کرده امسال معافیت‌های مالیاتی مشاغل دو برابر شده و سقف فروش کسب‌وکارهایی که مشمول استفاده از تسهیلات تبصره ماده ۱۰۰ هستند، ۲۱ میلیاردو ۶۰۰ میلیون تومان است.

محمدرضا فرجی‌تهرانی، نایب‌رئیس اتاق اصناف تهران، در همین زمینه گفت: امروز بسیاری از واحدهای صنفی، به دلیل ضرایب نادرست مالیاتی، مجبور به استفاده از حساب‌های اعضای خانواده یا درخواست پول نقد از مشتریان می‌شوند. این موضوع نه از روی میل به فرار مالیاتی، بلکه ناشی از فشار ناعادلانه‌ای است که بر دوش کسبه قرار دارد. او با بیان اینکه افزایش قیمت‌ها عمدتا ناشی از تورم است نه سود واقعی فروشندگان، تصریح کرد: اگر مغازه‌داری در سال صد واحد کالا بفروشد، بخش زیادی از افزایش قیمت آن ناشی از شرایط اقتصادی، تحریم یا تصمیمات سلیقه‌ای است، اما نظام مالیاتی بدون در نظر گرفتن این واقعیت، تمام این افزایش قیمت را به‌عنوان سود تلقی کرده و مالیات سنگینی از اصناف مطالبه می‌کند. نایب‌رئیس اتاق اصناف تهران با اشاره به ضریب‌های نادرست مالیاتی اظهار کرد: یک کاسب در شرایط فعلی به سختی ۱۰ درصد سود می‌برد، اما مالیات و هزینه خواب سرمایه او بیش از ۲۰ درصد محاسبه می‌شود. این تناقض بزرگ نه‌تنها موجب زیان کسبه است، بلکه آنها را به سمت کاهش شفافیت در تراکنش‌ها سوق می‌دهد. فرجی‌تهرانی با تأکید بر لزوم اصلاح نظام مالیاتی افزود: اصناف آماده هستند مالیات عادلانه خود را بپردازند. مشکل اینجاست که سیاست‌های فعلی، تفاوتی میان یک مغازه‌دار در تهران و یک کسبه کوچک در شهرستان قائل نمی‌شود. هر منطقه و هر صنف شرایط خاص خود را دارد و باید ضرایب مالیاتی براساس واقعیت‌های هر بخش بازنگری شود.

شماره نامه ۱۴۰۴۸۵۶۰۲۰۲۶۰۰۷۹۲۴
تاریخ ارسال نامه: ۱۴۰۴/۰۶/۲۳
قوه قضائیه
سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
اداره ثبت اسناد و املاک شمال اصفهان
آگهی فقدان سند مالکیت

چون آقای محسن رادمان کیا فرزند مرتضی به کدملی ۱۲۸۷۹۷۰۸۰۱ بموجب وکالتنامه ۱۸۶۰۷ مورخ ۱۳۹۲/۱۲/۰۸ دفتر اسناد رسمی ۳۲۷ اصفهان از طرف مالک ردیف ۲ و همچنین با ارائه اصل و کپی شناسنامه به عنوان قیم مالک ردیف ۱ پلاک ۱۵۱۴۳ فرعی از ۹۹ اصلی، بخش ۱۶ ثبت اصفهان با تسلیم ۶ برگ استشهادیه محلی که امضاء شهود آن ذیل شماره های ۲۱۹۳۷ و ۲۱۹۳۸ مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۲۷ به گواهی دفتر اسناد رسمی ۳۲۷ اصفهان رسیده، مدعی مفقود شدن سند مالکیت که با مشخصات مالکیت : ۱- مالکیت صدرا / رادمان کیا فرزند محسن شماره شناسنامه ۱۲۷۶۰۷۶۷۹۷ تاریخ تولد ۱۳۸۹/۰۷/۰۱ صادره از اصفهان دارای شماره ملی ۱۲۷۶۰۷۶۷۹۷ با جز سهم ۳ از کل سهم ۶ بعنوان مالک سه دانگ مشاع از شش دانگ عرصه و اعیان متن سهم سه دانگ مشاع از ششدانگ با شماره مستند مالکیت ۵۳۲۳۴۸/۵۲/۹۴تاریخ ۱۳۹۴/۰۸/۰۴ موضوع سند مالکیت اصلی بشماره چاپی ۴۵۴۹۳۲ سری د سال ۹۳ با شماره دفتر الکترونیکی ۱۳۹۴۲۰۳۰۲۰۲۶۰۱۴۴۴۳ که در صفحه ۴۸۵ دفتر املاک جلد ۱۶ ذیل شماره ۳۱۵۴ ثبت گردیده است. ۲- مالکیت زهرا / رفیع منزلت فرزند رضا شماره شناسنامه ۵۸۹۲۵ تاریخ تولد ۱۳۵۵/۰۳/۰۳ صادره از اصفهان دارای شماره ملی ۱۲۸۱۰۱۴۷۵۳ با جز سهم ۳ از کل سهم ۶ بعنوان مالک سه دانگ مشاع از شش دانگ عرصه و اعیان متن سهم سه دانگ مشاع از ششدانگ با شماره مستند مالکیت ۵۳۲۳۴۸/۵۲/۹۴تاریخ ۱۳۹۴/۰۸/۰۴ موضوع سند مالکیت اصلی بشماره چاپی ۴۵۴۹۳۳ سری در سال ۹۳ با شماره دفتر الکترونیکی ۱۳۹۴۲۰۳۰۲۰۲۶۰۱۴۴۴۶ که در صفحه ۴۸۲ دفتر املاک جلد ۱۶ ذیل شماره ۳۱۵۳ ثبت گردیده است میباشد اکنون نامبرده درخواست صدور سند مالکیت المثنی پلاک فوق را نموده است لذا به استناد تبصره یک اصلاحی ذیل ماده ۱۲۰ آئین نامه قانون ثبت مراتب در یک نوبت آگهی میشود چنانچه کسی مدعی انجام معامله نسبت به ملک مرقوم یا وجود سند مالکیت نزد خود می باشد از تاریخ انتشار این آگهی ظرف مدت ده روز اعتراض خود را کتباً ضمن ارائه اصل سند مالکیت یا سند معامله به این اداره تسلیم و رسید اخذ نمائید تا مراتب صورت مجلس و اصل سند مالکیت به ارائه کننده سند مسترد گردد بدیهی است اگر ظرف مدت مقرر اعتراضی نرسید یا در صورت اعتراض اصل سند مالکیت یا سند معامله ارائه نشود اقدام به صدور سند مالکیت المثنی طبق مقررات خواهد شد. لازم بذکر است سند طی سند رهنی شماره ۱۰۶۱۵ و شماره سیستمی ۱۳۹۴۲۱۳۰۲۰۲۶۰۰۷۵۴۹ مورخ ۱۳۹۳/۰۶/۲۹ دفترخانه اسناد رسمی شماره ۲۳۷ شهر اصفهان در رهن بانک مسکن بوده و آن بانک با ارسال نامه ۲۴۲۵ /۳۶۷ مورخ ۱۴۰۴/۲۶/۱۲ با صدور سند المثنی موافقت کرده است.
تاریخ انتشار: ۱۴۰۴/۰۶/۲۵
شناسه آگهی: ۲۰۰۲۴۰۶

حسین زمانی علویجه
مدیر واحد ثبتی اداره ثبت اسناد و املاک شمال اصفهان
از طرف سید عبدالحمید موسی کاظمی محمدی ۳۶۶۹

قوه قضائیه
سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
اداره کل ثبت اسناد و املاک استان اصفهان
اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک غرب اصفهان
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی

برابر آرا صادره هیات های موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی منطقه غرب اصفهان تصرفات مالکانه و بلا معارض متقاضیان محرز گردیده است لذا مشخصات متقاضیان و املاک مورد تقاضا به شرح زیر به منظور اطلاع عموم در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود. در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضیان اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت اسناد و املاک تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مرجع قضایی تقدیم نمایند.

ردیف ۱- برابر رأی شماره ۳۵۰۸ مورخ ۱۴۰۴/۰۲/۳۰ هیأت اول مالکیت خانم زینب بهادری به شناسنامه شماره ۵۰ کد ملی ۱۱۸۹۶۰۳۸۴۵ فرزند حسین نسبت به سه دانگ مشاع از ششدانگ یکباب ساختمان به مساحت ۲۲۶.۰۳ متر مربع پلاک شماره ۲۸ اصلی واقع در اصفهان بخش ۱۴ حوزه ثبت ملک غرب اصفهان از مالکیت احمد نور محمدی فرزند حسین ثبت در دفتر املاک تأئید و محرز گردیده است.

ردیف ۲- برابر رأی شماره ۳۵۰۹ مورخ ۱۴۰۴/۰۲/۳۰ هیأت اول مالکیت مالکیت آقای جواد میران زاده به شناسنامه شماره ۴۷ کدملی ۱۱۸۹۵۷۷۶۹۰ صادره اردستان فرزند منوچهر نسبت به سه دانگ مشاع از ششدانگ یکباب ساختمان به مساحت ۲۲۶.۰۳ متر مربع پلاک شماره ۲۸ اصلی واقع در اصفهان بخش ۱۴ حوزه ثبت ملک غرب اصفهان از مالکیت احمد نور محمدی فرزند حسین ثبت در دفتر املاک تأئید و محرز گردیده است.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۶/۲۵
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۷/۰۹
شناسه آگهی: ۲۰۰۲۳۸۳

شهریاری
رئیس منطقه ثبت اسناد و املاک غرب اصفهان ۳۶۶۷